

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze, pracoviště Slezská 9, 120 00 Praha 2, rozhodl samosoudkyní JUDr. Jitkou Kitličkovou v právní věci žalobce: Lesy České republiky, s.p. se sídlem Přemyslova 1106, 501 68 Hradec Králové, IČ 42196451, zastoupeného JUDr. Romanem Poláškem, advokátem, TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNERI advokátní kancelář, s.r.o. se sídlem Trojanova 12, 120 00 Praha 2, proti žalovaným: 1) V. S., nar. xxx, bytem i místem podnikání Xxx, Xxx, IČ XXX, 2) Krušnohorská energie a.s. se sídlem K Horkám 16/23, 102 00 Praha 10 – Hostivař, IČ 28449789, zastoupené JUDr. Miroslavem Cejnarem, advokátem, se sídlem Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1, Staré Město, o určení neexistence, eventuálně neplatnosti právních úkonů

t a k t o :

- I. Určuje se, že Smlouva o vzájemné spolupráci při realizaci projektu „Energie pro Krušné hory“ ze dne 23.6.2008 nebyla mezi žalobcem a žalovaným 1) uzavřena .
- II. Určuje se, že Dodatek ke Smlouvě ze dne 23.6.2008 o vzájemné spolupráci při realizaci projektu „Energie pro Krušné hory“ nebyl mezi žalobcem a žalovaným 1) a žalovaným 2) uzavřen.
- III. Žalovaný 1) a žalovaný 2) jsou povinni zaplatit žalobci společně a nerozdílně žalobci na náhradu nákladů řízení částku 22.328,- Kč k rukám zástupce žalobce ve lhůtě do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobou ze dne 7.11.2013, podanou soudu téhož dne, se žalobce domáhal určení podle § 80 písm. c) o.s.ř. (je-li v tomto rozsudku kdekoli odkazováno na občanský soudní řád, jde o z.č. 99/1963 Sb. ve znění účinném do 31.12.2013 – viz čl. II. odst. 2 přechodných ustanovení z.č. 293/2013 Sb.), že Smlouva o vzájemné spolupráci při realizaci projektu „Energie pro Krušné hory“ ze dne 23.6.2008 (dále jen „smlouva“) nebyla mezi žalobcem a žalovaným 1) uzavřena, dále určení, že Dodatek ke smlouvě ze dne 23.6.2008 o vzájemné spolupráci při realizaci projektu „Energie pro Krušné hory“ (dále jen „dodatek“) nebyl mezi žalobcem a žalovaným 1) a žalovaným 2) uzavřen, in eventum žalobce žádal, aby soud určil, že předmětná smlouva i předmětný dodatek jsou neplatnými právními úkony.

Žalobce tvrdil, že účelem uzavření smlouvy i dodatku mělo být vytvoření předpokladů pro realizaci projektu „Energie pro Krušné hory“ (dále jen „projekt“) výstavbou a provozem větrných elektráren (dále jen „VTE“) na lesních pozemcích v Ústeckém a Karlovarském kraji, k nimž má právo hospodaření žalobce (a s nimiž jako státní podnik může nakládat jen se schválením svého zakladatele - Ministerstva zemědělství, při současném dodržování povinností stanovených lesním zákonem). Smlouvu i dodatek měl s žalovanými, z nichž podle žalobce ani jeden nikdy nebyl držitelem licence pro výrobu elektřiny (a žalovaný 2) je pak podle zjištění žalobce z veřejně dostupných zdrojů (účetní závěrky) jen „prázdnou schránkou“, která prakticky nevyvíjí žádnou činnost), uzavřít v roce 2008 tehdejší (již zemřelý) xxx xxx žalobce Ing. J. N. za nestandardních okolností, kdy u žalobce neexistují žádné obvyklé podklady o přípravě smlouvy pracovníky odpovědnými za danou problematiku, analýzy proveditelnosti projektu či údaje o soutěži na smluvního partnera předcházející uzavření smlouvy a dodatku, ty ani nejsou zaneseny v evidenčním systému žalobce, nejsou k dispozici jejich originály a není vůbec zřejmé, proč se smluvními partnery žalobce měli stát právě žalovaní 1) a 2). Smlouva byla uzavřena mezi žalobcem a žalovaným 1), dodatkem pak práva a povinnosti žalovaného 1) z předmětné smlouvy převzal žalovaný 2).

K samotnému obsahu smlouvy žalobce uvedl, že jejím účelem (a tím i účelem dodatku) mělo být vytvoření předpokladů pro realizaci projektu „Energie pro Krušné hory“ výstavbou VTE, projekt však není ve smlouvě nijak blíže definován (ani např. odkazem na přílohu smlouvy či nějaký konkrétní materiál o tomto projektu) a není proto zřejmé, co vlastně mělo být v daném místě realizováno. Pro realizaci projektu měl žalobce poskytnout pozemky, jejichž způsob výběru není jasně stanoven, a plnit dlouhou řadu dalších povinností spočívajících zejména v poskytování součinnosti, podpory, poskytování potřebných stanovisek a souhlasů podle z. č. 183/2006 Sb., 100/2001 Sb. a 114/1992 Sb., činění úkonů a opatření (včetně financování) souvisejících např. i se zabezpečovacími pracemi na VTE, s jejich odstraněním, s navrácením pozemků do pozemků určených k plnění funkce lesa (dále jen PUPFL) a s jejich rekultivací, dále byla sjednána povinnost žalobce k uzavření smluv o zřízení věcných břemen atd., přičemž jednou z povinností žalobce bylo i neposkytnutí součinnosti jiné osobě. Žalovaní měli pro činnosti na pozemcích státu sjednanu exkluzivitu na 25-30 let. K takovým dispozicím s pozemky nebyl dán žalobci souhlas zakladatele podle § 4 odst. 2 lesního zákona, což samo o sobě zakládá absolutní neplatnost právního úkonu. Smlouva obsahuje velké množství žalobcových povinností, z nichž řada je nedostatečně specifikována, současně jsou pro případ porušení povinností žalobcem ve smlouvě sjednány smluvní pokuty v řádech desítek až stovek milionů Kč. Pokud by smlouva byla ve smyslu ust. § 269 odst.2 obč.zák. uzavřena, resp. byla platná, bylo by povinností žalobce vytvořit

podmínky pro zřízení a provoz VTE na území dvou krajů na předem neidentifikovatelných pozemcích po časově neomezenou dobu, přičemž „škála těchto povinností“ je „de facto věčně neohraňovaná“, a to za hrozby nepřiměřeně vysokých smluvních pokut. Žalobce v korespondenci s žalovaným 2) vedené v roce 2013 namítl, že smlouva nevznikla či je neplatná a navrhl jednání o novém závazkovém vztahu, žalovaný 2) to však odmítl, trvá na tom, že smlouva byla platně uzavřena a dopisy doručenými žalobci dne 8.10.2013 již uplatnil u žalobce nárok (podle žalobce neoprávněný) na smluvní pokuty v celkové výši 60.000.000,- Kč za porušení závazku exkluzivity a za odmítnutí součinnosti žalobcem.

Žalobce ve svém žalobním návrhu obsáhle rozebírá jednotlivá ustanovení obsažená ve smlouvě s poukazem na jejich neurčitost, a to zejména v ustanoveních o výběru dotčených pozemků pro výstavbu VTE, kdy podle žalobce nejsou dána žádná kritéria výběru ani postupy pro případ, že se strany na výběru neshodnou, dále namítá, že není stanoven počet VTE ani jejich bližší technická specifikace či délka výstavby, že jsou neurčité a v rozporu s zásadami poctivého obchodního styku sjednány smluvní pokuty, ve smlouvě a dodatku jsou užívány vágní pojmy (např. „vážné důvody“, „rozumná lhůta“) apod. Podle žalobce pro neurčitost smlouva podle § 269 odst.2 obč. zák. vůbec nevznikla; pokud by soud byl názoru, že ano, jsou tyto úkony neplatné podle § 37 odst. 1 obč.zák. (ve znění účinném do 31.12.2013). Naléhavý právní zájem na určení, že smlouva a dodatek nevznikly, in eventum že jsou neplatné, pak žalobce spatřuje v tom, že pokud by byly dodatek a smlouva existentní, resp. platné, pak s ohledem na rozsah a druh povinností z nich vyplývajících, které výrazně zasahují do právního postavení žalobce jakožto subjektu hospodařícího s majetkem státu, žalobce naléhavě potřebuje (ve snaze chránit a odpovědně spravovat uvedený státní majetek) postavit najisto, zda tyto povinnosti má či nikoli.

Žalovaný 2) ve svém vyjádření k žalobě nijak nezpochybňoval existenci předmětné smlouvy a dodatku. Zdůraznil, že oba dokumenty podepsala osoba oprávněná za žalobce jednat i podepisovat, v době uzavírání byla smlouva žalobcem hodnocena jako velmi přínosná pro majetek státu a po změně statutárních zástupců je náhle názor zcela opačný. Žalovaný 2) se dovolával základních zásad právního státu (důvěry v právní úkony, zásady „pacta sunt servanda“) s tím, že žalobce své povinnosti vyplývající ze smlouvy nesplnil, když po počátečním povolení určité průzkumné činnosti tuto zase zakázal a sdělil, že spolupráce není možná. Za těchto okolností žalovaný 2) oprávněně uplatnil nárok na smluvní pokuty zmiňované žalobcem. Žalobcem tvrzené nestandardní okolnosti uzavírání smlouvy považuje žalovaný 2) s ohledem na podpis oprávněnou osobou (Ing. N.) za irelevantní a přičítá je spíše administrativnímu nepořádku u žalobce. K tvrzením žalobce o činnosti (resp. spíše nečinnosti) žalovaných v oboru výroby elektrické energie žalovaný 2) popisuje a dokládá odbornost a zkušenosti v oboru subjektů s žalovaným 2) spolupracujících či personálně propojených. Neurčitost právních úkonů žalovaný 2) popírá. Ohledně souhlasu zřizovatele žalobce s dispozicemi s pozemky žalovaný 2) zdůrazňuje, že smlouva a dodatek vymezují práva a povinnosti stran ve fázi přípravy výstavby VTE a předpokládají uzavírání jednotlivých dílčích smluv pro dotčené pozemky – předmětem smlouvy je sjednání průzkumné činnosti a vytipování vhodných lokalit pro development a výstavbu VTE a stanovení rámcových podmínek pro následné jednotlivé smlouvy k dílčím pozemkům, průzkumná činnost tedy nepředstavuje nakládání s pozemky v právním slova smyslu. Neplatnosti smlouvy se žalobce podle žalovaného 2) začal dovolávat až tehdy, když jinému subjektu v rozporu se smlouvou umožnil výstavbu VTE na pozemcích žalobce bez jakékoli smlouvy. Žalovaný 2) rovněž popřel, že by byl v tomto případě (s ohledem na charakter činnosti prováděné podle smlouvy a s ohledem na předpokládanou výměru dotčených pozemků) nutný individuálně vydaný souhlas zakladatele žalobce a ze všech uvedených důvodů navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Žalovaný 1) k žalobě uvedl, že odkazuje na vyjádření podané žalovaným 2), neboť jeho obsah je mu jako členu statutárního orgánu žalovaného 2) znám a zcela se s ním ztotožňuje. Navrhl tedy také, aby žaloba byla zamítnuta.

Soud při zjišťování skutkového stavu věci vycházel v souladu s ust. § 120 odst. 4 o.s.ř. z nesporných tvrzení účastníků, kteří se shodovali např. v tvrzeních o znění předmětné smlouvy a dodatku i v tvrzeních o uplatněných nárocích na smluvní pokuty či o obsahu další korespondence vedené v roce 2013 mezi účastníky), dále provedl dokazování předmětnou smlouvou ze dne 23.6.2008 a jejím dodatkem ze dne 19.9.2008 (i dalšími listinami, jejichž obsah – na rozdíl od předmětné smlouvy a dodatku – však soud s ohledem na níže vyslovené právní názory na věc pro nadbytečnost nehodnotí).

Předmětnou smlouvou má soud za prokázáno, že ji uzavřel dne 23.6.2008 žalobce jednající xxx xxx Ing. J. N. s žalovaným 1), že účelem smlouvy je vytvoření základních předpokladů pro realizaci projektu „Energie pro Krušné hory“, který není nijak definován, a to výstavbou a provozem VTE „umístěných na společně určených pozemcích“, k nimž má právo hospodaření žalobce, které jsou dále označovány jako „Dotčené pozemky“ a výběr a úpravu práv k těmto pozemkům strany sjednaly v oddílu B čl. I. smlouvy s tím, že má jít o pozemky na území všech obcí Ústeckého a Karlovarského kraje, které budou vyňaty z PUPFL, pro jednu VTE má jít o pozemek o rozloze cca 2100 m² plochy (mimo dalších blíže nespécifikovaných „nezbytných souvisejících ploch“) a pozemků má být cca 70-100 ks, případně až 200 ks, přičemž konkrétní způsob výběru pozemků, zejména to, kdo vlastně bude mít právo o jejich určení definitivně rozhodnout, jak se např. vyřeší rozpory při blíže nedefinované „spolupráci“ při jejich výběru, není ve smlouvě uvedeno. Další oddíly a články smlouvy pak velice podrobně upravují spolupráci stran při výstavbě a provozu VTE žalovaným 1) s odkazy na ony nespécifikované Dotčené pozemky, přičemž co do počtu, druhu a významu smluvených povinností se má na straně žalobce jednat o plnění značně věcně i časově náročné. Dodatkem ze dne 19.9. 2008 pak dohodou mezi žalobcem, žalovaným 1) a žalovaným 2) práva a závazky žalovaného 1) ze smlouvy ze dne 23.6.2008 převzal žalovaný 2), text smlouvy je v dodatku pro vyloučení pochybností uveden s tím, že oddíl B čl. I. nebyl ohledně způsobu výběru pozemků nijak doplněn.

Po právním posouzení předmětné smlouvy a dodatku soud dospěl k závěru, že smlouva mezi žalobcem a žalovaným 1) a dodatek mezi žalobcem a oběma žalovanými uzavřeny nebyly, a to proto, že kritéria pro zařazení pozemků od kategorie „Dotčených“ jsou natolik nejasná, že toto ujednání nesplňuje požadavek kladený na nepojmenované smlouvy z hlediska jejich určitosti podle § 269 odst.1 obch. zák. Podle tohoto ustanovení mohou účastníci obchodních závazkových vztahů, o které v tomto případě (ve vztahu mezi podnikateli při jejich podnikatelské činnosti) jde, uzavřít i takovou smlouvu, která není upravena jako typ smlouvy. Jestliže však účastníci dostatečně neurčí předmět svých závazků, smlouva uzavřena není. Jak shora uvedeno, přes obsáhlá a podrobná ujednání stran o způsobu jejich spolupráce chybí v předmětné smlouvě a dodatku to nejzákladnější, čeho se pak úprava všech dalších práv a povinností týká, resp. z čeho má vycházet, a to dostatečně určité ujednání o tom, jak a kým, za užití jakého transparentního rozhodovacího procesu budou předmětné pozemky vybrány. Soud tedy dospěl k závěru, že žaloba na určení, že smlouva a dodatek nebyly uzavřeny, byla žalobcem podána důvodně a s ohledem na rozsah povinností, které by žalobce jako subjekt hospodařící s majetkem státu musel ve prospěch žalovaných plnit v případě, že by k uzavření smlouvy a dodatku došlo, je soud toho názoru, že za účelem dosažení právní jistoty o povaze vztahů mezi účastníky a v zájmu předcházení možným sporům mezi nimi je u žalobce dán i naléhavý právní zájem na tomto určení ve smyslu ust § 80 písm. c) o.s.ř.

Soud tedy žalobě na určení, že předmětná smlouva a dodatek nebyly uzavřeny, vyhověl (za těchto okolností již nebylo třeba zabývat se eventuálním petitem, tj. posuzováním neplatnosti smlouvy a dodatku). Pouze na okraj soud ještě poznamenává k námitkám žalovaných, že smlouvy mají být dodržovány, že tato zásada se může uplatnit pouze v případě platně uzavřené smlouvy, zde však smlouva ve smyslu ust. § 269 odst. 2 obch. zák. vůbec nevznikla.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 1 o.s.ř., přiznal tedy žalobci jejich náhradu ve výši 22.328,- Kč. Tato částka zahrnuje soudní poplatek 2.000,- Kč, odměnu advokáta podle § 7 bod 5 a § 9 odst. 3 písm. a) vyhl. č. 177/1996 Sb. za 6 úkonů právní služby po 2.500,- Kč, 6 režijních paušálů po 300,- Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky a 21% DPH z nákladů právního zastoupení .

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení, a to Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelný rozsudek, může oprávněný podat návrh na exekuci.

V Praze dne 23. května 2014

JUDr. Jitka Kitličková v. r.
samosoudkyně

Za správnost:
Eva Jelínková